

Hiába gondoltuk azt, hogy péntek reggel a kollégiumban aludhatunk még egy pár órácskát a bonyhádi verseny előtt, nem volt igazunk. Ugyanúgy fel kellett kelniünk időben, mint bármelyik nap, és be kellett sietnünk az iskolai órákra. Első órában matek- és infódolgozatot írtunk, de semmi baj, megoldottuk. Aztán a negyedik óra után elmehettünk ebédelni, majd fél egy körül elindultunk egy személyautóval és egy kisbusszal. Mindkét járműben remek hangulat uralkodott. Énekeltünk, ettünk, és aludtunk.

Természetesen egyik utolsóként értünk oda a verseny színhelyére, ez viszont senkit sem zavart. Az a lényeg, hogy megérkeztünk, nem? Aztán ott persze mindenki a saját kis melegítőöltözetében álldogált, mi pedig a mindennapi ruhánkban kicsit cikinek éreztük magunkat, de nem baj. A megnyitó után vacsoráztunk, ami egyébként nagyon finom volt. Átöltözünk, felvettük a jó kis türrös szabadidőnadrágot és felsőt, majd kivonultunk a kollégium saját csarnokába.

Gondolom, mondanom sem kell, mennyire el voltunk ámulva, amikor az igazgató közölte velünk, hogy a kollégiumhoz és az iskolához négyhektárnyi terület tartozik. Több sportpálya, csarnok, kis tavacska, pavilonok, és néhány melléképület. Bámulatos volt.

Péntek este külön-külön csapatokba osztottak mindenkit, és játékos vetélkedőn vettünk részt, ahol dalfelismerőtől kezdve kétméteres madzag póló alatt átbújtatásáig minden volt. Nagyon jó móka, és kellemes kikapcsolódás volt más AJTP-s diákokkal találkozni.

Másnap reggel fél hétkor keltünk. Az első kosárlabda-mérkőzés fél kilenckor kezdődött, nagyon izgultunk. Az esélytelenek nyugalomával indultunk el erre az egész versenyre, ezért is lepődtünk meg, amikor rögtön az elsőt 16-2-re megnyertük. A következő mérkőzés is könnyű volt, azon is győztünk, és hirtelen a középdöntőben találtuk magunkat.

Ebéd után kezdtek a focisták. Nagyot alakítottak, a mi kapunkhoz szinte alig jutott el a labda. Az ellenfeleknek esélye sem volt ellenünk.

Rosszul éreztük magunkat, amikor a játék közepén ott kellett hagyni őket, hiszen ők végig tapsoltak és szurkoltak nekünk, de sajnós a mi mérkőzésünk ezzel a mérkőzéssel egy időben zajlódott.

A versenyek három- négy óra körül értek véget.

Hat óra környékén megtörtént az eredmény-hirdetés. Nagyszerű helyezéseket értünk el, focicsapatunk arany, a kosarasok pedig ezüstérmet kaptak.

Vasárnap szintén korán keltünk, és bebuszozottunk Decsre, ahol a Tájházban egy néptánc bemutatót láttunk, és megkóstolhattuk a Sárközi kerek kalácsot. Finom volt.

Ebéd után elindultunk haza. Út közben most is énekeltünk, aludtunk, rengeteget nevettünk, és felidéztük az előző nap eseményeit. Balatonfűzfőn fagyizni is megálltunk.

Személy szerint nagyon jól éreztem magam ebben a két napban. Szép eredményeket értünk el, megismerkedtünk más diákokkal. A kollégium hatalmas udvarát még sokáig emlegetni fogjuk, ugyanúgy, ahogy az egész versenyt. Felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk. Szívesen visszamennénk jövőre is!

Varga Izabella, 9. AJTP

